

Zonder de hertogin, maar met het konijn

THEATER Alice in Wonderland, Orkater en Holland Symfonia, 6+. Gezien: 16/5 Haarlem, 24/5 Stadsschouwburg Amsterdam.

Acht maanden zwanger is Tjitske Reidinga. De geblokte jurk met het witte schortje kan haar buik maar nauwelijks verbergen. Toch ga je er makkelijk in mee dat ze een meisje neerzet van zeven jaar. Met haar blauwe haarband en grote verbaasde ogen is Reidinga Alice Liddell, de hoofdpersoon uit Lewis Carrolls klassieker *De avonturen van Alice in Wonderland* (1865).

Orkater en Holland Symfonia gingen de uitdaging aan het multi-interpretabele en onvertaalbaar gachte kinderboek te bewerken voor theater. Daarbij zijn Geert Lageveen en Leopold Witte (tekst en regie) vrijzinnig met het materiaal omgesprongen. Veel scènes en personages sneuvelden en Carrolls taal werd teruggebracht tot een helder kinderidoom, hoewel er in vergelijking met Tim Burtons recente filmbewerking wel veel van de absurde logica, woordspelingen en filosofische dialogen behouden bleef.

Gelukkig wordt het verlies van de lelijke hertogin en het levende kaartspel ruimschoots gecompenseerd, en niet alleen door de mooi verbeelde theevisite van de gekke Hoedenmaker en de Maartse Haas, die aan een overvloedig gedekte tafel oeverloos zeveren over de tijd, of door de vrolijke wijze waarop het gebrek aan moraal wordt geridiculiseerd.

Imponerend aan deze muzikale familievoorstelling is dat er een compleet orkest op het toneel staat, dat het jonge publiek met composities van Claude Debussy tot Benjamin Britten meevoert op een avontuurlijke ontdekkingsreis, waarin ook Duke Ellington, Alex van Warmerdam en The Beatles – hun *I am the walrus* was geïnspireerd door Carrolls boek – voorbijkomen.

Naast het innemende spel en de droogkomische naïviteit van Reidinga maakt Erik van der Horst indruk in zijn dubbelrol als gestrest Wit Konijn en betweterige Maartse Haas. Als lid van The Sadists en in de jeugdvoorstelling *Help!* liet hij al zien over een komische timing te beschikken; met een wollig achter-

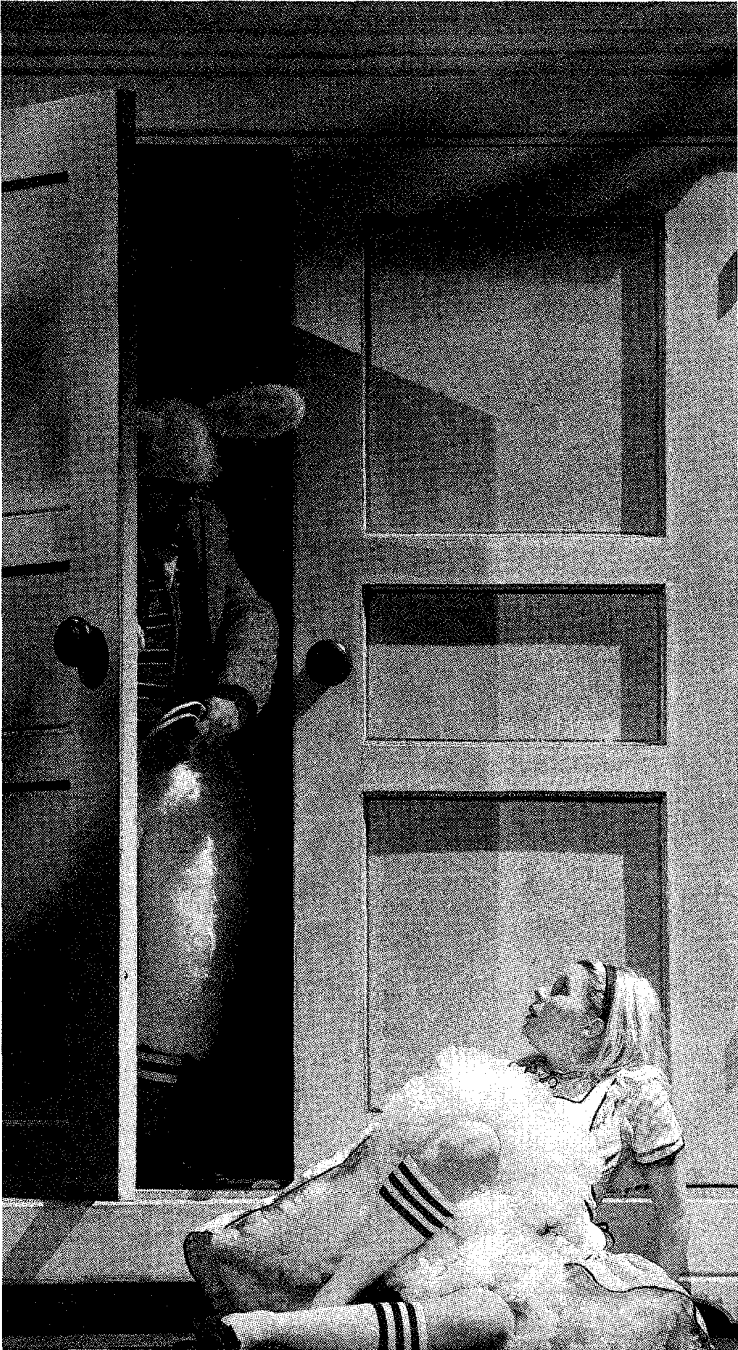
werk en een stel lange oren komt dat talent nog beter tot zijn recht.

Gedenkwaardig is ook Wittes rol als de rijzige koningin met pronte boezem voor wie vals zingen voldoende reden is om over te gaan tot onthoofding. Het 'Kop eraf!' schalt veelvuldig door de zaal.

Dat hij voor kinderen niet werkelijk eng is, blijkt als ze zich na afloop bereidwillig op het podium laten hijsen om, geheel in Carrolls geest en in de sfeer van deze uitbundig familievoorstelling, samen met de acteurs de onnavolgbare kreeftenquadrielle te dansen.

JOUKJE AKVELD

Aan het eind van 'Alice in Wonderland' danst iedereen vrolijk mee

Konijn Erik van der Horst en Tjitske Reidinga als Alice.

FOTO BEN VAN DUIN